

“Mensen blijven absoluut primeren”

MARC VERMEULEN WORDT DE NIEUWE ALGEMEEN DIRECTEUR VAN VZW ONZE KINDEREN

ROESELARE/RUMBEKE • Bij vzw Onze Kinderen, de organisatie voor bijzondere jeugdzorg in de Albrecht Rodenbachstraat in Rumbeke, gaat einde oktober algemeen directeur Paul Nieuwdorp (65), na meer dan 32 dienstjaren, met pensioen. In zijn functie wordt hij opgevolgd door Bruggeling Marc Vermeulen (55). Met Marc Vermeulen koos de raad van bestuur voor iemand uit de eigen rangen.

DOOR EDDY BROUCKAERT

“Ik treed met volle goesting in de voetsporen van Paul Nieuwdorp”, vertelt Marc Vermeulen. “Samen met Paul en de andere directieleden Nicole Pancoucke en Betsy Van Liefde gaan we al jaren dezelfde weg. Verwacht dus niet dat mijn aanpak fundamenteel anders zal zijn dan die van mijn voorganger.”

Van Latijn-Wiskunde in de humaniora naar psychologie aan de universiteit: dit was toch geen logische stap?

“Ik had het een beetje gehad met al die wiskunde. Ik was fervent lid van de Chiro. Ik wilde iets maatschappelijks doen. En op het tuinbouwbedrijf van mijn vader kwamen jongeren werken die in de bijzondere jeugdzorg bij de Zingende Sparren verbleven, op wandelafstand van mijn ouderlijke thuis. Een ervaring die bij mij steeds is blijven ‘hangen’.”

Hoe verliepen de studentenjaren in Leuven?

“Mooie tijd gehad in Leuven.

BIO

Marc Vermeulen

PRIVE

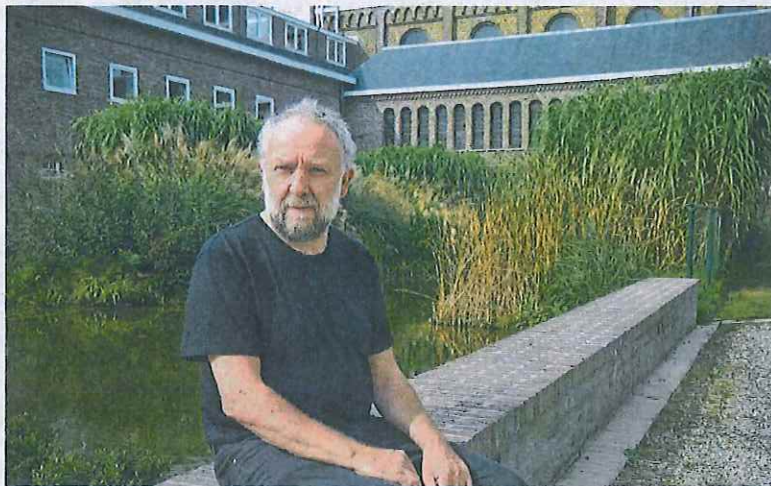
Geboren op 11 januari 1961 in Brugge als oudste zoon van Maurice Vermeulen en Cecile Devish in een gezin met 6 kinderen. Lagere school en humaniora richting Latijn-Wiskunde in het Sint-Lodewijkscollege in Brugge. Licentiaat klinische psychologie KU Leuven (1985). Getrouwd met opvoedster Lieve Dollé. Drie kinderen: Pepijn (25), Korneel (24) en Nina (20).

LOOPBAAN

Werkte als pas afgestudeerde korte tijd in een psychiatrisch centrum in Tienen om in 1985 reeds te starten bij Onze Kinderen als coördinator van het dagcentrum de Trompet. Werd in 1997 directeur van vier dagcentra. Wordt einde oktober 2016 algemeen directeur van vzw Onze Kinderen.

VRIJE TIJD

Muziek, de eigen stadstuin, sinds 1999 voorzitter van vzw 't Hope in Roeselare.

Marc Vermeulen, de nieuwe algemeen directeur van de vzw Onze Kinderen: “Ik ga er de volgende 10 jaar volle bak tegenaan en ga daarbij geen werk of verantwoordelijkheid uit de weg.” (Foto Stefaan Beel)

Toch had ik op een bepaald ogenblik twijfels over de gemaakte studiekeuze toen ik een bus liet optekenen voor statistiek of biologie. Maar ik was als student vrijwilligerswerk begonnen in een crisiscentrum in Leuven, met ene... Paul Nieuwdorp als coördinator. Dat vrijwilligerswerk overtuigde me dat ik wel de juiste keuze had gemaakt. Het was een kleinschalig project waar we gelukkig ook kritisch uit de hoek mochten komen. Die ervaringen hebben me sterk gevormd in mijn mening over hulpverlening.”

In 1985 kwam je opnieuw Paul Nieuwdorp tegen, nu tijdens uw sollicitatieronde bij vzw Onze Kinderen?

“Ik had gesolliciteerd bij de Werkgroep Bijzondere Jeugdzorg, een organisatie met jonge mensen die streefden naar vernieuwing binnen de bijzondere jeugdzorg. Jonge gasten die weg wilden van het gesloten karakter van die instellingen en de mensen intensiever wilden begeleiden door ze thuis te houden of een thuissituatie te creëren. Paul Nieuwdorp heeft toen binnen Onze Kinderen baanbrekend werk verricht door een eerste afdeling extra muros op te starten: de Trompet aan de Ardooisesteenweg 39 in Roeselare. Bij de Trompet startte ik als coördinator. Ik was opvoeder en gezinsbegeleider terzelfdertijd.”

Het werd een zeer boeiend pioniersproject?

“Ongelooflijk boeiend. Wij gaven een andere dimensie aan hulpver-

lening door die dichter bij de mensen te brengen. Zonder onze eigen deskundigheid weg te gooien, zochten we samen met de ouders naar oplossingen. Ik heb dat werk 12 jaar gedaan. We hielpen andere dagcentra als de Tuba, de Tamboer en Delta opstarten.”

“Onze samenleving moet nog meer weten waarover het gaat in de Bijzondere Jeugdzorg”

“We waren in Roeselare zo toonaangevend met onze vernieuwende aanpak dat we in 1994 een boek uitbrachten over de methode voor integrale gezinsbegeleiding. Ik was medeacteur en eindredacteur van het project.”

In 1997 was je zelf op zoek naar een nieuwe uitdaging?

“Klopt. Ik stapte uit de directe hulpverlening en werd directeur van vier dagcentra: de Trompet en de Tuba in Roeselare en de Tamboer en Delta in Menen. En ongeveer op hetzelfde ogenblik engageerde ik mij bij vzw 't Hope in Roeselare. Dat bleek een goede combinatie tussen het leidinggevend op het bureau en de praktijk. Die combinatie blijf ik in de toekomst zeker doen, ik heb dat nodig.”

Inmiddels nam je als algemeen directeur het roer al over van Paul Nieuwdorp?

“Sinds de vakantie heb ik overgenomen. Prioritair blijft voor mij het afwerken van de lopende interne hervormingen. We gaan van 4 naar 3 directieleden. En 3 jaar terug werd de werking van de vzw ondergebracht in 7 clusters, elk met hun coördinator. Daar hoort overal een andere taakverdeling bij. Op het vlak van personeel en hulpverlening zie ik weinig problemen. Voor mezelf zullen de verantwoordelijkheden rond gebouwen en financiën nieuw zijn. Paul was een echte bouwheer. Denk maar aan wat hij van de kapel maakte. Theaterzaal De Kleine Stoorringhe is inmiddels een begrip. Bij hem moet ik op dat vlak dringend in de leer.”

Nooit gedacht om in Roeselare te komen wonen?

“De dagelijkse rit over en weer naar Brugge heeft zijn voordelen. 's Morgens begin ik in mijn wagen te ‘werken’. 's Avonds is Torhout een keerpunt waar ik de voorbijganger kan loslaten. Ja, ik ben een denker in de wagen, maar daarom nog geen gevaar in het verkeer... (lacht)”

Een slotboodschap?

“Bij Onze Kinderen zullen mensen, patiënt of personeel, op alle vlak blijven primeren. We zijn een welzijnsbedrijf met een eigen interne cultuur. Nieuwe ideeën en mensen krijgen er kansen. Omdat we in het unieke van elke mens blijven geloven...”

Marc over...

► PASSIE VOOR MUZIEK

“Ik heb tijdens mijn humaniorajaren klassieke muziek gestudeerd. Dwarsluit en piano waren toen mijn favoriete instrumenten. In het Sint-Lodewijkscollege waren er twee manieren om de studie te ontvluchten: naar de biecht gaan of muziekles volgen. Het werd het laatste. Zo was ik lid van het schoolkoor en het schoolorkest. Wij maakten schitterende reizen naar Zuid-Afrika, Amerika en Italië. Ik verzorgde op school op kersthoogdagen mee de Latijnse missen voor de bisschop. Nu ben ik nog vaak terug te vinden in gelegenheidsgroepsjes. Rock of blues, gitaar of keyboard, het maakt niets uit. Samen musiceren, ik blijf het enorm graag doen.”

► TUINIEREN

“Mijn ouders hadden in Sint-Andries Brugge een tuinbouwbedrijf. Vader kwam met zijn oogst naar de Veiling van Roeselare, waar hij 25 jaar voorzitter was van de coöperatieve. Hij was er goed bevriend met Odiel Hondekijn en Noël Keersebilck. Zelf werk ik graag in mijn eigen stadstuin. Iets uitproberen, stekken nemen. Eigen kweek smaakt dus te beter. Mijn dochter vind dat ik er altijd tevreden uit zie als ik uit mijn tuin kom. De ideale ontspanning zeker!”

► BRUGGE EN ROESELARE

“Ik ken Roeselare inmiddels beter dan Brugge. Brugge is een openluchtmuseum waar ik graag woon. Maar ik vind dat, op het vlak van welzijnsbeleid, het er in Roeselare sinds burgemeester Martens meer vernieuwend aan toe gaat dan in Brugge, waar men wat meer aan het verleden vastzit.”

► VZW 'T HOPE

“De vzw die zich in Roeselare bezighoudt met gezinnen en jongeren (JaKedoe) in armoede. Sinds 1999 ben ik voorzitter van de vzw, nadat eerder mevrouw Fino Tratsaert me bij de Trompet had gecontacteerd om aan te sluiten bij een vrijwilligersploeg die samen een vormingscyclus rond armoede volgde. Via 't Hope blijf ik contact hebben met mensen, met de basis, met de praktijk. Een interessante uitlaatklep voor mijn vele bureauwerk. Een van de noden is dat er in armoede, vooral bij jongeren, te helpen bestrijden. Ik ben blij dat de directie van Onze Kinderen deze werking steeds heel genegen is geweest.”